

Щасливий той, у кого дні,
Як осінь, тихі та погідні.
Тоненькі павутинки срібні
Летять і никнуть до стерні,
І, храмам золотим подібні,
Ліси в оранжевім вогні.

Щасливий той, чия любов
У день весняний, повний світла,
Не тільки сонячно розквітла,
Але й з шляхами, що пройшов,
Не потьмяніла, не поблідла,
А квітувала знов і знов.

Щасливий той, чиї труди
Лягли в ріллю добірним зерном
І урожаєм не мізерним,
А устократ дали плоди.
Земля за труд завжди поверне,
І матимеш з роси й води.

Щасливий той, хто у житті
Стрічав нарівно сонце й грози,
Пізнав на смак і сміх, і сльози,
Та вірним був одній меті
І на крутій життя дорозі
Не розгубив літа пусті.

...Щасливий він...

1980

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.